2. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36544
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

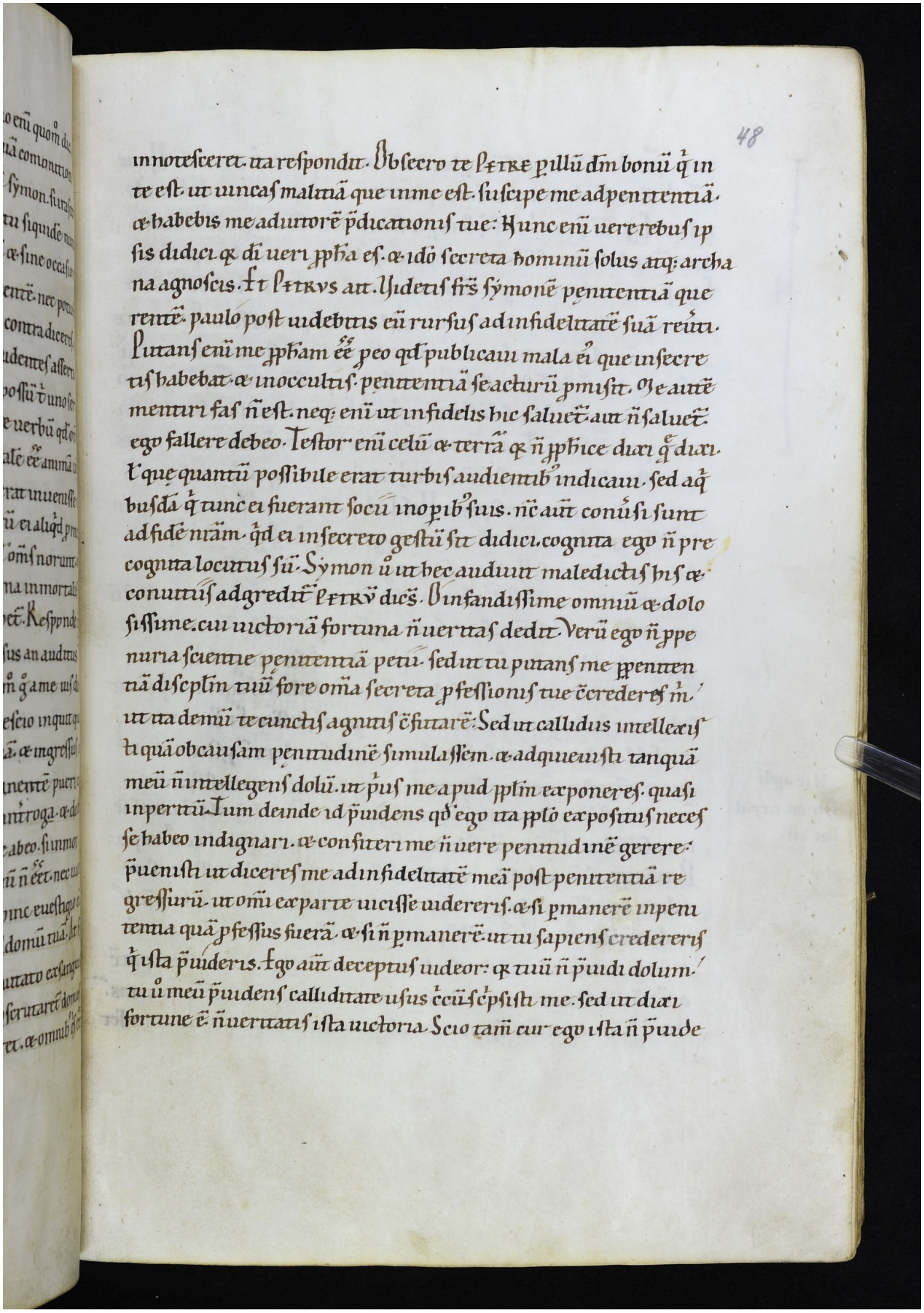

48

innotescerem ita respondit. Obsecro te petre pillū dm bonū q in
te est ut uincas malignā que inme est. suscipe me adpenitentiā
& habebis me aduitorē pdicationis tue. Hunc enī uere rebus ip
sis didici q dī ueri ppha es. & idō secreta hominū solus atq; archa
na agnoscis. Et petrus ait. Videtis fris symonē penitentiā que
rentē. paulo post uidebitis eū rursus adinfidelitatē suā reuer
tī. putans enī me pphām ēē peo qd publicanī mala ei que insecre
tis habebat. & inoccultis penitentiā se acturū pmisit. Ego autē
mentiri fas nō est. neq; enī ut infidelis hic saluet aut nō saluet.
ego fallere debeo. Testor enī celū & terrā q nō pphice diui q diui.
t' que quantū possibile erat turbis audientib' indicaui. sed aq
busdā q tunc ei fuerant socii inopib' suis. nē aut conūsi sunt
ad fidē nrām. qd ei insecreto gestū sit didici. cognita. ego nō pre
cognita locutus sū. Symon ū ut hec audiuit maledictis his &
conuitiis adgredit petrū dicēs. O infandissime omnū & dolo
sissime. cui uictoriā fortuna nō uertas dedit. Verū ego nō ppe
nuria scientie penitentiā petiī. sed ut tu putans me ppeniten
tiā disciplinā tuā fore oīa secreta pfessionis tue ēcrederes. m'
ut ita demū te cunctis agnitis ēfficarē. Sed ut callidus intellexis
ti quā obcausam penitudinē simulassem. & adquieuisti tanquā
meū nō intellegens dolū. ut pus me apud pplm exponeres. quasi
inperitū. Tum deinde id pūdens qō ego ita pplō expositus neces
se habeo indignari. & confiteri me nō uere penitudinē gerere.
puenisti ut diceres me adinfidelitatē meā post penitentiā re
gressurū. ut oīm ex parte uicisse uidereris. & si pmanerē inpeni
tentia quā pfessus fuerā. & si nō pmanerē. ut tu sapiens crederēris
q ista pūderis. Ego aut deceptus uideor. & tuū nō pūdi dolum.
tu ū meū pūdens calliditate usus ēcū sēpsisti me. sed ut diui
fortune ē nō uertatis ista uictoria. Scio tam cur ego ista nō pūde